

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2CoE/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615206213
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6615206213.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej a členov senátu JUDr. Aleny Antalovej a JUDr. Petra Molčana, v exekučnej veci oprávneného: Poštová banka, a.s, Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, proti povinnému: Q. K., r.č. XXXXXX/XXXX, bytom D. XX/XX, XXX XX T., o vymoženie pohľadávky vo výške 6.341,91 Eur s prísl., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ing. Jánom Gasperom, PhD., Exekútorský úrad Rimavská Sobota, so sídlom Kálmána Mikszatha 268, 979 01 Rimavská Sobota pod sp. zn. EX 6392/2015, o odvolaní BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., proti Uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 5Er/331/2015 - 26 zo dňa 21. septembra 2015 a o odvolaní oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 5Er/331/2015 - 26 zo dňa 21. septembra 2015, takto

rozhodol:

I. Odvolanie BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., proti Uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 5Er/331/2015 - 26 zo dňa 21. septembra 2015 podľa § 386 písm. b) CSP o d m i e t a.

II. Odvolanie oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Lučenec č. k. 5Er/331/2015 - 26 zo dňa 21. septembra 2015 podľa § 386 písm. a) CSP o d m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „exekučný súd“, alebo „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením č. k. 5Er/331/2015 - 26 zo dňa 21. septembra 2015 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že exekučné konanie je vedené na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediačnej a.s., sp.zn. IA-C/0314/3895 zo dňa 16. mája 2014. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom oprávneného o povinným dňa 12. júla 2011, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky. Uvedené obchodné podmienky v časti II. bod 10.2 ustanovili, že všetky spory, ktoré vzniknú medzi zmluvnými stranami budú riešené pred vyššie uvedeným rozhodcovským súdom ak bude žalobcom banka alebo alternatívne pred vyššie uvedeným rozhodcovským súdom, ktorý vydal exekučný titul alebo pred všeobecným súdom v zmysle Občianskeho súdneho poriadku ak žalobcom bude klient. Z povahy zmluvných strán (podnikateľ vs. fyzická osoba nepodnikateľ), predmetu podnikateľskej činnosti veriteľa a v konečnom dôsledku aj z obsahu tejto zmluvy mal exekučný súd za to, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a teda o vzťah medzi spotrebiteľom na jednej strane a dodávateľom na strane druhej (§ 2 písm. b), § 3 ods. 1 a ods. 2 z.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy). Exekučný súd uviedol, že rozhodcovská doložka v Zmluve o úvere nie je dojednaná individuálne, čo zjavne vyplýva z jej zaradenia do Všeobecných podmienok poskytnutia úveru ako súčasť formulárovej Zmluvy o úvere (v bode 10.2.3 je síce uvedené, že klient môže vyjadriť s rozhodcovskou doložkou nesúhlas, ale tento by musel byť písomný a musel by byť doručený banke už pri uzatváraní zmluvy, čo súd nemôže považovať za individuálne dojednanie zmluvnej podmienky). Takto koncipovanou rozhodcovskou doložkou teda napriek jej formálnemu zneniu reálne dochádza k narušeniu smernicou Rady 93/13/EHS z 05. apríla

1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sledovanej rovnováhy medzi zmluvnými stranami a to samozrejme v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka v Zmluve o úvere bola v čase jej uzatvárania neprijateľnou podmienkou a ako taká bola už od počiatku neplatnou v zmysle § 53 ods. 4 OZ účinného v čase uzatvárania zmluvy. Rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom bol exekučný titul, sa teda uskutočnilo bez riadneho zmocnenia zo strany zmluvných strán a rozhodcovský rozsudok vydaný v takomto konaní nemôže byť riadnym exekučným titulom na vykonanie exekúcie. V dôsledku toho exekučný súd považoval exekučný titul za materiálne nevykonateľný a absenciu tejto jeho vlastnosti za neodstrániteľnú prekážku brániacu vo vykonaní exekúcie. Na základe uvedeného podľa § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. Namietal odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a), d), e), a f) a § 221 ods. 1 písm. d), f) a h) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Súd prvej inštancie vychádzal podľa názoru odvolateľa pri rozhodovaní z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistil skutkový stav, ktorý neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p., účastník dôkazy bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prevej inštancie, súd odňal účastníkovi konania - oprávnenému možnosť konať pred exekučným súdom, nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a rozhodoval v tej istej veci, v ktorej sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie. Uvedeného sa podľa názoru odvolateľa súd prvej inštancie dopustil prekročením zákonných limitov pre skúmanie žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia, a to skúmaním iných listín ako pripúšťa výslovné znenie zákona v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. V zmysle uvedeného ustanovenia exekučný súd nemá oprávnenie skúmať a hodnotiť iné listiny, napr. Zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku, môže skúmať len žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ďalej má za to, že rozhodnutie nie je dostatočne zdôvodnené v tom zmysle, ako súd dospel k záverom v ňom uvedeným. V predmetnom prípade je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo exekúciu nie je vecne príslušný vo veci konať či už ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd konajúci o opravnom prostriedku, ale práve a len ako exekučný súd. Skúmaním rozhodcovskej doložky exekučný súd nerešpektoval prekážku rozsúdenej veci. Exekučnému súdu nie je možné priznať väčší rozsah vecnej preskúmvavej pôsobnosti než akou v prospech uvedenej interpretácie nesvedčia len jazykové, logické, axiologické a systematické dôvody, ale aj premenné historického výkladu. Odvolateľ ďalej uviedol, že exekučný súd prekročil aj zákonné limity pre skúmanie exekučného titulu podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZRK“). Exekučný súd je oprávnený skúmať rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul len v zákonom určených medziach. O platnosti rozhodcovskej doložky rozhoduje rozhodcovský súd, a preto prekážka rozsúdenej veci bráni tomu, aby bola opätovne posúdená. Banka ako právny predchodca oprávneného uzavrela s povinnou v súlade so ZRK platnú rozhodcovskú doložku. Poukázal na to, že je tu prekážka „res iudicata“ a uvedeným konaním súdu dochádza k porušeniu článku 2 odsek 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej poukázal na to, že ako právny nástupca Poštovej banky, a.s., bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami rozhodcovského zákona. Poštová banka, a.s., ako jeho právny predchodca postupovala v súlade s § 93b zákona o bankách, ktorý jej ukladá povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky s tým, že v predmetnom bode je klientovi daná možnosť neprijať túto zákonom stanovenú ponuku. Uviedol tiež, že exekučný súd nesprávne aplikoval § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a porušil § 153 ods. 1 O.s.p. Absentujú akékoľvek dôkazy pre právne závery uvedené v rozhodnutí. Exekučný súd sa nijako nevysporiadal s odlišným právnym názorom, ktorý majú iné súdy tohto istého stupňa, dokonca samotný exekučný súd. Nijako nezdôvodnil tento odlišný postup. V prípade, ak by zmluva neobsahovala rozhodcovskú doložku, ktorá je v konečnom dôsledku vôľou oboch strán, a konanie by prebehlo na „štátnom súde“, súd sa nevyjadril, akým iným spôsobom by si slabšia strana svoj osud v závažnej veci, akou by bol prípadný neskorší proces, dokázala náležite naplánovať. Poukázal ďalej na to, že v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom rozhoduje vždy trojčlenný senát, pričom jedného člena senátu si priamo vyberá každá strana sporu a takto sa podieľa i na výbere predsedajúceho člena senátu (rozhodcu). Rozhodcami sú výhradne odborne spôsobilé a bezúhonné fyzické osoby s právnickým vzdelaním pochádzajúce z geograficky rôznych oblastí Slovenskej republiky, čo zabezpečuje prinajmenšom rovnakú úroveň ochrany práv sporových strán, dlžníka ako spotrebiteľa

nevynímajúc. Ani Občiansky súdny poriadok, ani Exekučný poriadok a ani ZRK neposkytuje žiadnu oporu pre záver, že by exekučný súd mohol vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku rozhodovať ako súd konajúci vo veci samej, a teda napríklad vykonať vo veci samej dokazovanie alebo napríklad rozsudok zrušiť či zmeniť jeho výrok. Uviedol, že ak by exekučný súd zvažoval rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je možné záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky oprieť o Smernicu EHS č. 93/13/EHS, nakoľko tento nepriamy normatívny akt, ktorý je súčasťou únieového práva, je aktom výlučne sekundárnej povahy, ktorého priamy normatívny význam pre výklad národného zákona je výlučne indikatívny a v žiadnom prípade nie interpretačný. Taktiež nie je možné brať do úvahy judikatúru Európskeho súdneho dvora, nakoľko judikatúra vzťahujúca sa na rozhodcovské doložky všeobecne alebo na rozhodcovské doložky v spotrebiteľských zmluvách, nie je voči jednotlivcom - a teda ani voči účastníkom tohto konania - bezprostredne záväzná. Ďalej tiež odvolateľ uviedol, že teóriu o eurokonformnom výklade právnych noriem národného práva je možné uplatniť len v medziach vnútroštátneho právneho poriadku, ak pre to dáva národná judikatúra interpretačný priestor, a to spôsobom, ktorý je zlučiteľný s ústavnými požiadavkami právneho poriadku, ústavnými predpismi. Zákonodarstvo de lege lata žiadny takýto interpretačný priestor nedáva. Poukázal ďalej na to, že ide o porušenie právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď exekučné súdy v skutkovo a právne obdobných veciach poverenie vydajú alebo zamietajú. Exekučný súd svojím postupom neprimerane zvýhodnil povinného na základe jeho postavenia a znemožnil uplatniť právo priznané exekučným titulom, ktorého účinky sa v zásade zhodujú s účinkami právoplatného rozsudku. Poukázal ešte na súvisiace rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a na rozhodnutia iných všeobecných súdov. Na základe uvedeného odvolateľ žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vyhovuje alebo aby napadnuté uznesenie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal oprávnený dňa 28. apríla 2016 odvolanie svojim obsahom totožné s odvolaním aké podal súdu - BENCONT INVESTMENTS, s.r.o.

4. Povinný sa k podaným odvolaniam nevyjadril.

5. Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) ktorým bol v zmysle zrušovacieho ustanovenia § 473 zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Podľa § 89 ods. 1 CSP strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Zvolený zástupca sa nemôže dať zastúpiť, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 121 ods. 1 CSP lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

8. Podľa § 121 ods. 5 CSP lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

9. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 359 CPS odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

11. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

12. Podľa § 386 písm. a) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene.

13. Podľa § 386 písm. b) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom ustanovením § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1(a contrario) CSP a odvolanie BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. podľa ust. § 386 písm. b) CSP odmietol a odvolanie oprávneného podľa ust. § 386 písm. a) CSP odmietol.

15. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že Uznesenie Okresného súdu Lučenec č. k. 5Er/331/2015 - 26 zo dňa 21. septembra 2015 bolo doručené oprávnenému - Poštová banka, a.s. dňa 05. októbra 2015 na korešpondenčnú adresu uvedenú v návrhu na vykonanie exekúcie - BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., IČO: 36 432 105 so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava. Spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., podala dňa 16. októbra 2015 na exekučný súd odvolanie proti predmetnému uzneseniu. Dňa 28. apríla 2016 bolo exekučnému súdu doručené odvolanie, ktoré podal oprávnený - Poštová banka, a.s. proti rozdrhnutiu súdu prvej inštancie č. k. 5Er/331/2015 - 26 zo dňa 21. septembra 2015.

16. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor. Podľa § 89 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí. Strana si môže zvoliť za zástupcu len fyzickú osobu. V zmysle ustanovenia § 359 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> môže rozhodnutie súdu napadnúť odvolaním strana, v ktorej neprospech bolo vydané rozhodnutie. V exekučnom konaní, o aké ide aj v predmetnej právnej veci, sú účastníkmi konania oprávnený a povinný, a ak súd rozhoduje o trovách exekúcie aj poverený súdny exekútor (§ 37 ods. 1 Exekučného poriadku). Len uvedené osoby sú oprávnené podať proti rozhodnutiam vydaným súdom v exekučnom konaní odvolanie. V predmetnej exekučnej veci podala proti Uzneseniu exekučného súdu č. k. 5Er/331/2015 - 26 zo dňa 21. septembra 2015 odvolanie spoločnosť BENCONT INVESTMENTS s.r.o., ktorá nie je ani oprávneným, ani povinným a bez ohľadu nato, že sa nerozhodovalo o trovách exekúcie možno uviesť, že nie je ani súdnym exekútorom. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že menovanú spoločnosť nemožno považovať ani za procesného zástupcu strany v zmysle § 24 O.s.p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>>. Menovaná spoločnosť je právnickou osobou, konkrétne obchodnou spoločnosťou vo forme spoločnosti s ručením obmedzeným. Vo svojom predmete podnikania podľa výpisu z obchodného registra nemá výkon advokácie podľa osobitného zákona (zákon č. 586/2003 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2003/586/>> Z.z. o advokácii). Spoločnosť BENCONT INVESTMENTS s.r.o. tak nemôže byť procesným zástupcom oprávneného v tomto exekučnom konaní. Z tohto pohľadu potom odvolací súd považuje za bezpredmetné vyzývať spoločnosť BENCONT INVESTMENTS s.r.o. na predloženie procesnej plnej moci na zastupovanie oprávneného v predmetnom exekučnom konaní, pretože v tomto prípade sa nejedná o odstrániteľnú vadu podmienok konania. Pokiaľ by ale BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., predložil takúto plnú moc, odvolací súd na ňu nemôže prihliadať.

17. Odvolací súd ďalej skúmal, či odvolanie oprávneného podané dňa 28. apríla 2016 spĺňa náležitosti podania odvolania v zmysle § 127 ods. 1 CSP v spojení s § 363 CSP, resp. či odvolanie bolo oprávneným podané v zákonnej lehote. Ako vyplýva z vyššie uvedeného, napadnuté uznesenie bolo doručené dňa 05. októbra 2015 na korešpondenčnú adresu uvedenú oprávneným v návrhu na vykonanie exekúcie. Keďže z priloženého súdneho spisu nevyplýva, že by oprávnený zmenil adresu, resp. požadoval, aby súd písomnosti doručoval na inú ním uvedenú adresu, odvolací súd má zato, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo oprávnenému doručené dňa 05. októbra 2015 - t.j. dňom doručenia napadnutého uznesenia spoločnosti BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., v dôsledku čoho začala oprávnenému plynúť 15 - dňová zákonná lehota na podanie odvolania, ktorá uplynula dňa 20. októbra 2015. Oprávnený doručil odvolanie exekučnému súdu dňa 28. apríla 2016, t.j. až po márnom uplynutí 15 - dňovej odvolacej lehoty.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonom ustanovené podmienky na vydanie rozhodnutia, ktorým súd odmietne odvolanie podľa § 386 písm. b) CSP podané spoločnosťou BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., nakoľko bolo podané neoprávnenou osobou a tiež odmietne odvolanie podľa § 386 písm. a) CSP podané oprávneným, keďže bolo podané po uplynutí 15 - dňovej odvolacej lehoty.

19. Z dôvodu odmietnutia odvolania, odvolací súd vecnú správnosť napadnutého uznesenia neposudzoval.

20. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).
Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP.).